

REGLUGERÐ

um þáttöku sjúkratrygginga í kostnaði við sjúkraflutninga á höfuðborgarsvæðinu sem eiga sér stað án samnings við Sjúkratryggingar Íslands.

1. gr.

Gildissvið.

Í reglugerð þessari er kveðið á um þáttöku sjúkratrygginga almannatrygginga í kostnaði sjúkratryggðora vegna sjúkraflutninga á höfuðborgarsvæðinu, sbr. 28. gr. laga um sjúkratryggingar nr. 112/2008, sem eiga sér stað án samnings við Sjúkratryggingar Íslands.

Reglugerðin tekur til nauðsynlegra sjúkraflutninga einstaklinga á höfuðborgarsvæðinu sem sjúkratryggðir eru skv. lögum nr. 112/2008 um sjúkratryggingar. Með höfuðborgarsvæðinu er átt við Reykjavík, Kópavog, Garðabæ, Hafnarfjörð, Seltjarnarnes, Mosfellsbæ, Kjósarhrepp og Bláfjallavæðið.

Þátttaka sjúkratrygginga í kostnaði við sjúkraflutninga tekur til þeirra þátta sem tilgreindir eru í gjaldskrá Sjúkratrygginga Íslands. Sjúkratryggingar Íslands annast framkvæmd reglugerðar þessarar.

Reglugerð þessi tekur hvorki til kostnaðar við rekstur sjúkrabifreiða né til gjalda sjúkratryggðora vegna slíks kostnaðar, sbr. reglugerð um hlutdeild sjúkratryggðra í kostnaði vegna heilbrigðisþjónustu. Þá tekur reglugerð þessi ekki til sjúkraflutnings milli stofnana, sbr. 3. mgr. 28. gr. laga um sjúkratryggingar nr. 112/2008 og 2. gr. reglugerðar nr. 427/2013 um greiðslur öldrunarstofnana fyrir heilbrigðisþjónustu.

2. gr.

Sjúkratryggðir.

Sjúkratryggður er sá sem er búsettur á Íslandi og hefur verið það a.m.k. síðustu sex mánuðina áður en bóta er óskað úr sjúkratryggingum að uppfylltum öðrum skilyrðum laga um sjúkratryggingar, nema annað leiði af milliríkjasamningum, sbr. 10. gr. laga um sjúkratryggingar. Með búsetu er átt við lögheimili í skilningi lögheimilislaga. Börn yngri en 18 ára sem búsett eru hér á landi eru sjúkratryggð með foreldrum sínum. Sama á við um stjúpbörn og fósturbörn. Að öðru leyti gilda um það hverjur teljist sjúkratryggðor hér á landi 10.-16. gr. laga um sjúkratryggingar.

Sjúkratryggingar Íslands ákvarða hvort einstaklingur teljist sjúkratryggður.

3. gr.

Gjaldskrá Sjúkratrygginga Íslands.

Sjúkratryggingum Íslands er heimilt að taka þátt í kostnaði vegna sjúkraflutninga á höfuðborgarsvæðinu, sbr. 1. gr., samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar og á grundvelli gjaldskrár sem stofnunin gefur út, sbr. 1. mgr. 38. gr. laga um sjúkratryggingar. Heimildin gildir frá 1. júlí 2014 til og með 31. mars 2015 og er háð því að sjúkraflutningsaðili uppfylli faglegar kröfur, sbr. kröfuleýsingi velferðarráðuneytisins fyrir sjúkraflutninga frá 25. maí 2010, og önnur skilyrði í lögum. Þá er heimildin jafnframt háð því að til sjúkraflutninga sé notuð sjúkrabifreið og búnaður sem uppfyllir skilyrði í kröfuleýsingi heilbrigðisráðuneytisins (velferðarráðuneytisins) um útvegun og rekstur bifreiða og tækjabúnaðar til sjúkraflutninga hjá Rauða krossi Íslands, frá 6. desember 2012. Sjúkratryggingar Íslands ákvarða hvort sjúkraflutningsaðili uppfylli kröfur og skilyrði 2. og 3. ml.

4. gr.

Reikningar.

Sjúkraflutningsaðila er heimilt að senda reikninga vegna sjúkraflutninga með rafrænum hætti til Sjúkratrygginga Íslands. Ef ekki er unnt að senda reikninga með rafrænum hætti er sjúkraflutningsaðila heimilt að senda reikninga til Sjúkratrygginga Íslands á pappírsformi enda samþykki stofnunin slíkt fyrirkomulag. Reikningar skulu berast mánaðarlega. Á reikningi eða í fylgiskjali með honum skulu koma fram upplýsingar um nöfn og kennitölur hinna sjúkratryggðu, hvenær sjúkraflutningar fóru fram, hvaðan var ekið og hvert var farið og fjárhæð reiknings.

Við sendingu rafrænna reikninga ber að fara eftir færslulýsingu sem Sjúkratryggingar Íslands hafa samþykkt.

Ef sjúkratryggður einstaklingur framvísaður reikningi (kvittun) vegna sjúkraflutnings er það skil-yrði fyrir endurgreiðslu Sjúkratrygginga Íslands að sjúkratryggður hafi frumrit reiknings, hann sé á stöðluðu formi, fyrirfram tölusettur og á honum komi fram hver sjúkraflutningsaðilinn var. Jafnframt skulu koma fram þær upplýsingar sem tilgreindar eru í 1. mgr.

Sjúkraflutningsaðila og sjúkratryggðum er skyldt að veita Sjúkratryggingum Íslands allar nauðsynlegar upplýsingar til þess að unnt sé að taka ákvörðun um rétt til greiðslu (endurgreiðslu). Ef ekki reynist unnt að taka ákvörðun um rétt til greiðslu vegna skorts á nauðsynlegum upplýsingum er Sjúkratryggingum Íslands heimilt að fresta greiðslu þar til úr því er bætt. Stofnunin skal gera við-komandi viðvart ef til frestar kemur, leiðbeina um hvaða upplýsingar skortir og skora á hann að veita þær.

5. gr.

Eftirlit.

Sjúkraflutningsaðila er skyldt að veita læknum, eða öðrum heilbrigðisstarfsmönnum Sjúkratrygginga Íslands, þær upplýsingar og gögn sem stofnuninni eru nauðsynleg vegna eftirlitshlutverks hennar, sbr. 45. og 46. gr. laga um sjúkratryggingar.

6. gr.

Stjórnsýslukærur.

Rísi ágreiningur um grundvöll, skilyrði eða upphæð greiðslna samkvæmt reglugerð þessari er heimilt að kæra ákvörðun Sjúkratrygginga Íslands til úrskurðarnefndar almannatrygginga, sbr. 36. gr. laga um sjúkratryggingar.

7. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi, sem sett er með stoð í 4. mgr. 28. gr., 2. mgr. 38. gr. og 55. gr. laga nr. 112/2008 um sjúkratryggingar, sbr. einnig 29. gr., öðlast nú þegar gildi og tekur til þjónustu sem veitt er á tímabilinu frá 1. júlí 2014 til og með 31. mars 2015.

Velferðarráðuneytinu, 30. júní 2014.

Kristján Þór Júlíusson
heilbrigðisráðherra.

Dagný Brynjólfssdóttir.

B-deild – Útgáfud.: 1. júlí 2014